

לכבוד
אנשי "צוות" חולון

שלום רב

הנה סיכום קצר של נופשון מטייל בגליל העליון וברמת הגולן.
בין התאריכים: 19/05/13 עד 22/05/13.
היו אלה 4 ימים של הנאה וכיף.
טיילנו במקומות שונים ברחבי הארץ. ראינו מקומות שחלקנו הכירו מקודם,
חלקנו לא הכירו כלל ובסך הכל – הגענו שוב למסקנה המתבקשת – יפה
היא הארץ עד מאוד.
הנה הסיכום:
יצאנו בבוקר של ראשיתו של הקיץ, לדרך.
כרגיל, התחלנו עם ארוחת בוקר משביעה וטעימה בחדר האוכל של קיבוץ
דליה.
בהמשך היום, ביקרנו בהר אדיר – לאחרונה הוצבה שם אנדרטה לזכר
חללים ממלחמת לבנון השנייה. זיכרון חזק ילך איתנו, בנושא הדרך. הנהג
עבד די קשה כדי להגיע וכדי לצאת משם. היה שווה.
תחנה נוספת באותו יום הייתה מוזיאון ברעם. ביקרנו בתערוכת היודאיקה
ותערוכה זמנית ללאה גולדברג.
בסופו של היום טיפסנו אל רמת הגולן ובשעה טובה הגענו לאירוח הכפרי
של מרום גולן. קיבלנו חדרים מקסימים: בקתות מאובזרות ומותאמות לבילוי
נפלא של חופש. מה עוד צריך הבן – אדם ?
היום השני החל בסיור רגלי באתר מוצא הבניאס. לחלק מאיתנו – הייתה זו
פעם ראשונה לבקר כאן. יופי של אתר. לא ויתרנו על מקדש האל פאן שהיה
כאן ואפילו למדנו לדעת שבעצם לעיר שנבנתה כאן לפני כ- 2000 שנה,
קראו בכלל קיסריה. לא, לא כמו ההיא שעל החוף, אלא על שמו של פיליפוס.
מאתר המוצא, נסענו לאתר המפל ויצאנו למסע לא פשוט, לכיוון השביל
התלוי. ואכן, היה שווה. מתחת לשביל התלוי זרמו כמויות אדירות של מים,
שהרחיבו את הלב.
בשלב הזה הגיע זמן המתוק מתוק ואנו הגענו לקיבוץ דפנה, למפעל
השוקולד המקומי וטעמנו שוקולדים שונים ומתוקים לאללה.

היום עוד לא נגמר ואנו אצנו רצנו אל מרומי רמת הגולן, אל האתר החדש של וולקניזם. מיקומו – ממש ליד עין זיוון. הייתה זו חוויה נהדרת, של הכרה והבנה של תהליכי הוולקניזם – איך נוצרו הרי הגעש, איך הם פעלו ומה נותר מהם ברמת הגולן.

שבנו למלון בשעת אחה"צ די מאוחרת – אך מלאי חוויות והרגשה נעימה. היום השלישי אף הוא היה די צפוף. התחלנו אותו במסלול הליכה קסום בשמורת נחל דן. בין הצמחייה הירוקה הצפופה, ממש ליד המים הגועשים. כמובן שהמסלול כלל גם את תל דן – השערים האדירים המעידים על חיים מאוד צפופים כאן בשנים אחרות.

מכאן טיפסנו לעבר מנרה ובמטע שלהם קטפנו דובדבנים, תוך שאנו זוללים מלוא הפה את הפרי העסיסי ואדום.

חצינו את אצבע הגליל ועלינו לרמת הגולן. התחנה הראשונה ברמה, הייתה בריכת רם. אדירה, גדולה, מרשימה ויפה.

התחנה השנייה הייתה מפעל פרטי קטן של קיבוץ אל-רום. הם מייצרים סיידר מתפוחי עץ. גם שמענו על התהליכים, ראינו והכי הכי – טעמנו מהמשקה הטעים ואפילו לא השתכרנו.

לסיומו של היום הארוך, הגענו לאנדרטת עז 77. לאחרונה שופץ המקום ודי שינה את פניו. הייתה זו חוויה מרגשת לכולנו – סיפורי הגבורה והידיעה החד משמעית שהכתיבה את מה שקרה כאן – שאין לנו ארץ אחרת. חזרה למלון לערב אחרון של ארוחת ערב מיוחדת במסעדת הבוקרים. היום הרביעי החל בכך שעלינו להר בנטל ועשינו תצפית נהדרת לכל רוחות השמים ובעיקר – לכיוון מרום גולן, שם שהינו 4 ימים והיה מעניין לראותה מן הגבהים.

נסענו לאורך רמת הגולן עד מפעל חלמית בקצרין. כאן שמענו מהי שרידות, מהי הישרדות ומה באמת חשוב בחיים.

המפעל השני בו ביקרנו היה בית הבד של קצרין וקיבלנו הדרכה על התהליך ועל המוצרים.

התחלנו את המסע לירידה מרמת הגולן והגענו לתאופיק – עמדה של צה"ל אל מול רמת אירביד בירדן.

אכלנו ארוחת צהרים בצומת צמח.

לסיום היום הגענו למצפה הוד – על שמו של מוטי הוד, יליד קיבוץ דגניה.

חזרנו הביתה שמחים ומלאים חוויות.

ימים טובים ומאושרים.

עדינה רינת (בנבנשתי).